

LIBRIS

We know
books

CARTEA ROMÂNEASCĂ DE POEZIE

Într-o lumină aurie

Ediție îngrijită de Alexandru Seres

**SERGIU
VAIDA**

Lumina cea dintâi îmi năvăleşte în trup după atâția ani.
Prin întuneric mi-am căutat mâinile și-acum mi le încrucîșez pe piept.
Abia acum, Doamne, abia acum.

Nebunia mi-a dat târcoale și corpul meu a fost o unealtă a zădărniceii.
N-am putut să văd căci ochii mei mi-au fost luați la tine.
Și-acum am rămas singur, și-abia acum pot să mor când dorești tu.

M-au urmărit și m-au urât dar eu i-am iertat de mult.
M-am născut aici și nu mi-e îngăduit să-mi mai deschid gura.
Ia-o la tine, căci nici ea nu a fost vreodată a mea.

Mă uit spre cer și am binecuvântarea să nu te mai gândesc.
Năvăleşte o mare lumină prin toată mizeria trupului meu.
Îți mulțumesc, Doamne; am fericirea de-a nu mai fi eu.

Patimi ale înstrăinării și ruina mi-au fost calea până acum.
La vârsta fericitelor zile mă trezesc și mi-e rușine de tot ceea ce
mi s-a întâmplat.

Patimi ale înstrăinării pe care le-am băut cu trupul meu exilat.

(Săsarm, 29 sept. 1994)

Cuprins

Incantații dintr-o lume nevăzută (*Alexandru Seres*) 5

Adio domnule Candide

Trapă.....	13
Psalm	14
Ficus elastica	15
Stol	16
Șah orb	17
Interval	18
Cor	19
Mnemotehnica.....	20
Emily.....	21
Lung de linie.....	22
Ieșirea din cadru.....	23

Film mut	27
Anticorpul	29
Ceai dansant (o cină de taină)	30
Imagini depunându-se încet pe o pânză	31
Anticorpul	32
Dimineață la rotativă	33
Ora de geografie	34
Pupile lutoase deasupra cupolelor	36
Așteptarea lui Vineri	37
Potcoavă de aur	39
Trup omenesc și purtat	41

Câmp deschis

Stăm alături și bem vinul vâcos	45
O manta neagră deasupra jăraticului	47
Acum mai departe	49
Dacă tu ești păianjenul	51
Cine stă pe prag	53
Ninsoare căzând dintr-un turn	54
Nici nu te-ai trezit	55
Niciun lucru nicio femeie	56

O sanie trăgând trupul meu	57
Grădină japoneză	59
La noapte va veni	61
Nu s-a trezit corul copiilor	63
Câmp deschis	64
Jilț negru	68
Într-o lumină aurie	71
Întâmplare de iarnă	74
Această parte a serii	77
Galeriile	82
Pagină oarbă	88

Alte poeme

Exercițiu de intrat pe ușă	91
Nud	92
Chestionar pe rug	93
Grația, lombroso, grația	94
Lecția de anatomie	95
Turle și triunghi	96
Cadru	97
Ahile	98
Absențe	99

Loc
Cuplu
Story
Trei sonete
Scara de incendiu
Trezire

LBRIS | We know
books

Loc	100
Cuplu	101
Story	102
Trei sonete	103
Scara de incendiu	106
Trezire	112

Trapă

Și dacă nu ești, te pot inventa
deși știi că prima formă de surghiunire a ochiului e simbolul
niciodată liniștea nu și-a montat cortul lângă mine
să mă întrebe totuși ce mai faci, clopotul de sticlă în schimb
va bate domnule din bibliotecă și limba mea va cădea
pe cuvântul eschivă (mari oști zumzăie
în spatele tău un beci istoric o undă de șoc)
superbă lecție de iubire e și narcisismul ăsta
bombăni tu în fața oglinzii ca în fața mamei tale
superb gestul în surghiun al imaginii piatră
pusă în ungherul inimii resemnarea
(și vocea ta tentativă repetată de evadare
descuamarea cuvintelor pe globii oculari soare cu dinți)
poemul vine și-mi montează timpane pe trup,
poemul vine și-mi arată superba lui piele de tigru
țeasta mea e un cuib de năpârci
ea stă în urma întâmplării și îi pune o trapă

Despre făcătorii de minuni se mai pot inventa versete,
 egloge, epitalamuri, uzuri de fals dar a sta seara
 într-o cameră pustie cu extrem de mulți păianjeni este
 (fără exagerare) o veritabilă teroare și mai ales blitzurile
 desfăcându-ți fiecare mișcare în părțile componente un reportaj
 de la sfârșitul (g)lumii și celulele fotoelectrice ale
 ochilor tăi lăsând să intre (desigur, ca printr-o ușă de hotel) orice
 umbră suspectă – plăcerea de a sta pe o pajiște fiind egală
 cu plăcerea de a sta în balanță cu creierul stâng aruncând lasouri

spre dreptul în timp ce imaginea
 se accelerează văzând cu ochii;

dar parcă de liniște ducem noi lipsă, de foșnete și susur
 arată ciolanele tale așa cum arată făcând genoflexiuni viziunilor
 grandioase

dar a sta seara într-o cameră pustie cu extrem de mulți
 păianjeni este (fără exagerare) o veritabilă teroare

Ficus elastica

Stând pe colină și auzind roțile dințate
 în timp ce pădurea tremura cu un curcubeu deasupra
 îți iese din ochi un nor și se depune pe oraș
 și se aude rumoarea clădirilor care se-nalță sus sus
 tot mai sus să fie deasupra norului apoi vine o femeie
 și îți arată o palmă
 de pământ să o ar ar-o îi spui în timp ce în țeasta ta
 o imagine se lovește de margini gloria gloria se-aude
 și crucea din turnul catedralei merge învârtindu-se
 (dar sub tine ivi-se-va arborele divin ficus elastica
 și tu o să-ți privești norul și arborele te va înălța te va
 și când tu vei fi sus foarte sus undeva
 deasupra lumii de la baza lui se vor da de-a dura
 anvelopele gloria gloria)

Să ieși din ploaie cu salamandrele alături
dincolo de tâmpile să se audă un clopot,
să ghicești de ce pașii se-mpleticesc între zaruri
și totuși să nu te poți compune fără dinți diafan
trece bolta deasupra casei tale, bună seara
stelelor de tămâie bună seara
(ceva ca un burghiu să treacă prin creier și apoi
să se vadă luminișul) un melc ți se pune pe clanță
un tablou ți se pune pe perete, sângele ți se pune în vene
și acum poftiți pe via appia legiuni de onoare
să vină sora ta și să-ți spună frate și acoperișul
să se dea la o parte și țuști un stol de păsărele
multicolore – vine vine primăvara un cor de copii
în chip de ghirlandă la fereastră

Șah orb

Doar un cântec deznădăjduit ți se spune
în timp ce ești dus cu faetonul pe un pod de piatră
și în urma ta portaluri și torțe și mașini și verdeață
dar cu trupul tău ai acoperit un ochi și numai
răsfrângerile stacojii ale monstrului ieșind din perete
știm asta dintr-o seară când mergeam în vârful picioarelor
pe o linie albă pe un șarpe (nu-i așa că de la vopsitorii
ieșeau aureolele și năluceau deasupra orașului) și exact
în acel moment îmi aminteam clipa când mama mea îmi spuse
gata băiete ești bărbat ia-ți boarfele-n băț și pleacă eu
te-am născut atât am putut face eu pentru tine toată întâmplarea
s-a petrecut în păclă în păclă și auzeam pe cineva bătând
la marginea ei ca într-un ou și întrebând ce se petrece acolo
– dar nici mersul prin glanda umorală a unui zeu nu este
mersul prin catedrală – nici fluturarea evantaiului în locul
aripilor tăiate nu e marea lecție de respirație – nici
deschiderea ușii nu e maieutica / apoi am dormit un somn lung
cât trenul cu cai nechezând și dintr-odată de cer
atârând iarba de mare iar înăuntrul meu se juca șah. șah orb
iar elementele de fundal erau șinele ieșind din ceață
iar eu ce să fac mi-am luat cuvintele și acum mă aflu pe drum
așteaptă-mă

Deasupra mea se striga glorie lui
dedesubtul meu strigau huo și sistemul bielă manivelă
al fulgerului depunând o fotografie pe pieptul meu
tic tac pe buzele mele un vultur aștepta să deschid gura
tic tac huo vulture și inima mea ca o nacelă ieșind din mine
și pe ea încrustându-se stelele de gheață. eram într-un
interior de celofan după un război psihologic în care
mi se arătau așii de treflă, bine bătrâne adineaori
niște trepte cu un felinar în mâini
și după mine o hoardă de câini mi se arătau diferite
obiecte uitați-vă o piatră pe ea câinilor, uitați-vă o inimă
pe ea câinilor spațiul se face roșu câinilor pe ea
tic tac huo

Cor

Se face lumină
și sunt surprins cu acest trup, se face lumină
și merg cu capul în pământ pe lângă zidul de piatră
și sunt surprins cu acest trup iar voi veniți cu făclii
și cu trâmbiți și spuneți acesta este poetul

Dimineața găsesc cenușă la picioarele mele,
dimineața fereastra se deschide larg și vine o pasăre
și se uită fix în ochii mei, eu îmi amintesc astă-noapte
mi-a bătut cineva la ușă, am fugit să-i deschid (afară
bezna ondulându-se) îmi amintesc treceam
prin trunchiul de copac gol pe dinăuntru rostogolit demult
dîn pădurea în pantă și-atunci de ce prin somn
bătăi în lemn mai aud și cine fuge în locul meu
să deschidă

Emily

Ea stă la masă și scrie și în spatele ei efectele
de studio, un pictor redând pe peretele dinspre stradă
scenele pe care le vede, ea stă la masă și scrie și trupul ei
se umple cu cute, ea stă la masă și scrie și trupul ei
se umple cu bube și pictorul redă pe peretele dinspre
stradă scenele pe care le vede, fundalul schimbându-se
fulgerător de la un moment la altul iar afară în lume
se mai aude numai scârțâitul peniței cu care scrie glorie
ție glorie glorie vouă